

Præterea sœpe hujusmodi Clerici ad summam rediguntur egestatem, & ut se sustentare possint, vel indecorè non sine infamia Clericallis gradus mendicant, vel indignis questibus, & negotiis operam præbent; Ecclesiam autem, & Ecclesiasticas res quodammodo aversantur, quasi fraudati mercede, vel stipendiis suis, quæ nullius culpa, sed solum vitio, & flagitiis suis amiserunt; Ideo Ecclesiastica munera, vel nunquam, vel negligentiter obèunt, Divinam Psalmódiam, si ad eam in publicis Ecclesiis ratione suorum Beneficiorum teneantur, frequenter omittunt, vel oscitantes persolvunt, Ecclesiasticos cœrus non frequentant, animarum salutem non curant, divina fastidunt, mundana sectantur.

§. 2. Volentes igitur hanc improbam consuerdinem, & non ferendam pravitatem, qua non mediocriter Clericalis Ordinis fama minuitur, & honor conculcatur, Ecclesie autem debito servitio, pauperes opportunis subsidiis, & sacrae ædes necessariis reparationibus, & ornamentiis fraudantur, penitus abollere: Motu proprio, ac certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, omnibus Clericis quamque dignitate, præminentia, honore, & privilegio insignitis interdicimus, & prohibemus, ne in posterum audeant sub nomine alienandi utilitatem, & commodum percipiendi fructus, vel alio quovis titulo, prætextu, & colore vendere, ac distrahere suorum respectivè Beneficiorum redditus, & proventus, vel ad vitam, vel in longum tempus, recepta ab emptore per unam, vel plures solutiones pecuniarum quantitate, quam ipsi Beneficiati per ejusdem temporis, vel vitæ spatium probabiliter consequi potuissent: sub pena excommunicationis, & nullitatis actus, seu contractus, & omnium inde consecutorum, aliisque poenis inflictis, præscriptis, & statutis contra alienantes bona Ecclesiæ, quas rursus hic contra eosdem Clericos sic contrahentes renovare, decernere, ac statuere intendimus, & volumus. Et insuper ad uberiorum cautelam, & quatenus opus sit, omnes hujusmodi contractus, quos in futurum fieri contigerit, motu, scientia, deliberatione, & potestate simili damnamus, reprobamus, cassamus, irritamus, & nullamus, eosque nullos, cassos, ac irritos decernimus, & declaramus, illosque suis auctoribus, tanquam invalidos, cassos, irritos, atque inanes, viribusque, & effectu ab initio vacuos, neque in judicio, neque extra, ad ullum effectum suffragari debere, neminemque ad eorum observantiam obligari, etiamsi pluries juramento firmati, & vallati sint, sed nullum inde jus cuicunque, aut actionem, vel titulum etiam coloratum possidendi, aut præscribendi per quodvis longissimum temporis spatium acquiri

unquam posse pariter præcipimus, & jubemus.

§. 3. Decernentes easdem præsentes litteras, & in eis contenta quæcumque nullo unquam tempore impugnari, aut retractari posse, sed semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integratos effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus & singulis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabat, inviolabiliter observari: siveque, & non aliter in præmissis omnibus & singulis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cavarum Palauii Apostolici Auditores, ac prædicta Sanctæ Romanae Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Sedi Apostolicae præfatae Nuntios, aliosve quoslibet quamque præminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cui libet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari: Non obstantibus quibuscumque privilegiis, indultis, concessionibus, & gratiis Apostolici, tam generalibus, quæm particularibus, quantumvis speciali mentione, & nota dignis, quibuscumque Archiepiscopis, Episcopis, & aliis superioribus, & inferioribus Ecclesiarum Prælati, etiam Sanctæ Romanae Ecclesiæ Cardinalibus, ac eorum, & nostris familiaribus continuis commensalibus, necnon Literarum Apostolicarum Scriptoribus, Abbreviatoribus, cæterisque Romanæ Curiae Officialibus concessis, & confirmatis, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 4. Ut autem facilius præsentes Literæ omnibus innotescant, & nemo prætextu illarum ignorantiæ excusari possit, jubemus easdem ad valvas Ecclesiæ Lateranensis, & Principis Apostolorum, necnon Cancellarie Apostolice, Curiae Generalis in Monte Citorio, ac in acie Campi Floræ de Urbe, aliisque locis solitis, & consuetis, ut moris est; publicari, earumque exempla affigi: Volumusque, eas sic publicatas, omnes & singulos perinde afficere, & obligare, ac si illis ipsis fuissent singulariter intimatae: Exemplis quoque prædictis etiam impressis, manuque Notarii publici, & sigillo Prælati Ecclesiastici, vel ejus Curiae obsignatis, eandem prorsus fidem adhiberi, quæ ipsis præsentibus adhibetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostri decreti, constitutionis, declarationis, annulationis, confirmationis, prohibitionis, interdicti, ac voluntatis infringere, vel ei aucti su temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac BB. Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Da.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo quadragesimo primo, quarto Kalendas Septembbris, Pontificatus nostri anno secundo. D. Card. Passioneus. X. Sub-Datarius. Visa de Curia, N. Antonellus. Loco Plumbi. J. B. Eugenius. Publicat die 3. Octobr. ejusd. Anni.

Exstat hæc Constitutio in Tomo 1. ejusd. Bullar. pag. 69.

expressa inter Partes conventione, stabilita fuit. Et quoniam profani isti Be neficiorum distractores non ignorant, quod si hujusmodi improba pacta Datariæ Apostolicæ Nostræ Ministris, aut Nobis innotescerent, nunquam resignationes hujusmodi à Datario, vel Prodatorio nostro, vel à Nobis, aliquo Romanis Pontificibus pro tempore existentibus admitterentur; ut circumspectam eorundem Data riae Apostolicæ Officialium, & Nostram, alioquinque Pontificum vigilantiam fallerent, calida malorum hominum improbitas hanc perditionis viam, & rationem excogitavit: Arcano, & clandestino pacto inter Resignantem, & Resignatarium ad pensionem cassandam, & extinguidam, conventa pecunia quantitate, eaque quandoque etiam deposita apud publicum mercatorem, seu mensam argentiariam, unitim, ac simul expediti curant Bul lam resignationis Beneficii, & alteram Pensionis reservatae super eodem Beneficio favore Resignantis; ita tamen, ut prope eodem, vel non multo post tempore, quo Supplicationi pro reservatione Pensionis solita Data apponitur, alia supplicatio subscribatur, seu signetur pro cassatione, aquæ extinctione ejusdem Pensionis per anticipatas, seu anticipandas solutiones facienda, nulla mentione facta de præcedenti abominanda conventione, & simoniacam labem redolente pacto, quo Beneficii resignatio in occultam ipsius Beneficii venditionem execrabilis transformatione commutatur.

§. 2. Cum autem hujus generis pacta improba, reprobata, damnata sint, & gratiæ hujusmodi cassationis, seu extinctionis Pensionis, tanquam subreptitiae, & dolosa calliditate obtentæ, & quæ, rei veritate, & totius negotii serie expressa, nunquam à Sede Apostolica concessæ fuissent, nullæ, irritæ, ac inanes sint, & in maximum animarum eas fraudulenter impetrantium dampnum, ac detrimentum tendant, & præterea scandalo simplicibus, & bonis abominationi, & pluribus æternò exitio sint: Siquidem gratiarum hujusmodi impretratores, qui Ecclesiastica Beneficia tali infami mercatu negotiantur potius, quam resignant, non solum gravissimo peccato, quod præ oculis habere deberent, animas suas illaqueant, sed insuper palam apud omnes in populo, non sine infamia Ecclesiastici Ordinis, execrantur, & contemnuntur; Et si pro aliis Beneficiis obtinendis ad Datariam Apostolicam accedere ausi fuerint, tanquam Beneficiorum Venditores male audiunt, & publicè redarguuntur; cum statim ipsis ab eorum competitoribus opponatur Resignatio facta, cum cassatione Pensionis per anticipatas, seu anticipandas solutiones, hoc est, indigna Beneficii jam antea obtenti negotiatio, & clandestina sub ambagi bus,

bus, & fraudulentis conventionibus dete-
stanta venditio.

§. 3. Nos igitur hoc execrabile malum, quo non leve Ecclesiastico Ordini dedecus, & infamia nota inuritur, prout necessitas, & pastorale munus postulat, coercere in futurum volentes, & longè à Sanctuario Dei profanam hujusmodi abominationem removere; Motu proprio, ac cerra scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicae testatis plenitudine statuimus, & declaramus, omnia hujusmodi pacta, & conventiones pro cassatione, seu abolitione Pensionum per anticipatas, vel anticipandas solutiones contemporaneè ad Resignationes Beneficiorum, cum reservatione Pensionis, per quacumque personas quavis dignitate, honore, ac praeminentia insignitas inita, tanquam à Sacris Canonibus, & Apostolicis Constitutionibus improbata, & simoniacam labem redolentia, nulla, cassa, ac irrita esse; & omnes cassationes, abolitiones, & extinctiones Pensionum hujusmodi, quas in posterum intra sex menses à die captae possessionis Beneficii per Resignarium computandos, fieri contigerit, etiam nullum praecedens pactum intervenisse inter partes probari possit, & cassatio praedicta secuta sit vigore Supplicationis manu nostra, vel Romani Pontificis pro tempore signatae, quam nullatenus, tanquam per subreptionem, & fraudes obtentram, neque in judicio, neque extra, ad ullum effectum eis suffragari volumus, irritas, nullas, & inanes esse, ac omnibus viribus, ac effectu vacuas, & quatenus opus sit, motu, scientia, & deliberatione simili, deque Apostolicae testatis plenitudine, tenore presentium dannamus, revocamus, annullamus, cassamus, & abolemus, & insuper tam Resignantem, quam Resignarium ab omni jure Beneficii decidisse, eosque ipso facto absque alia declaratione, vel Judicis sententia, privatos, & ad alia obtinenda inhabiles esse, ac fore, & à quocumque Beneficium hujusmodi, tanquam de jure, & de facto vacans, impetrari posse; & præterea Resignantem ad restituendas pecunias pro cassatione Pensionis hujusmodi indebet, & simoniace perceptas, que arbitrio Ordinarii erunt piis locis applicande, vel pauperibus personis distribuendae, sub peccato gravi teneri, & Ecclesiasticis remedii, ac pœnis, si renuat, ipso jure, absque, alia sententia, & declaratione, cogi posse, motu, scientia, & potestate pari decernimus, & declaramus.

§. 4. Et quoniam multa malitia hominum est in terra; ut omnis aditus fraudibus, & dolis, quos perversa nonnullorum callidas, & in exitium sui ingeniosa excogitare consuevit, quoad fieri potest, intercludatur; volumus, præcipimus, & declaramus, sub hac nostra

voluntate, constitutione, & dispositione comprehendti omnes & singulas cessiones, seu translationes in ipsum Resignarium, aut in aliam personam, commodi, seu utilitatis percipiendi fructus pensionum hujusmodi, necnon alias quacumque cessiones, translationes, resignaciones, extintiones, abolitiones, quovis modo, titulo, nomine, colore, & auctoritate, per anticipatas solutiones, seu representata pecunia factas intra dictum tempus sex mensium; & etiam ultra id temporis spatium, dummodo reprobum illud, & detestabile pacum præcessisse constuerit.

§. 5. Mandamus præterea, & jubemus, easdem præsentes literas perpetuè firmas, validas, & efficaces existere, & fore, & nullo unquam tempore sub quovis colore, & praetextu, etiam defectus nostræ intentionis, impugnari posse: Sicque, & non aliæ, in præmissis omnibus & singulis, per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac praeditæ S. R. E. Cardinales, etiam de Lacere Legatos, & Sedis Apostolicae præfatae Nuntios, aliosque quoslibet quacumque praeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuiilibet quavis alteri judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari: Non obstantibus Resignantum, seu Cedentium voluntatibus, conditionibus, protestationibus, & clausulis in ipsomet resignationibus, & cessionibus, seu Procuratorum constitutionibus, & mandatis, ac alias, etiam ad præservationem suorum jurium, & significationem, quod non aliter, nec alio modo resonant, seu cedunt, appositis, & quacumque verborum vi, formula, & multiplicatione, & amplitudine expressis, necnon quibusvis induitis, privilegiis, & gratiis Apostolicis, tam generalibus, quam particularibus, quantumvis speciali mentione, & nota dignis, quibuscumque Archiepiscopis, Episcopis, & aliis superioribus, & inferioribus Ecclesiarum Praelatis, etiam S. R. E. Cardinalibus, ac eorum, & nostris familiaribus continuis commensalibus, necnon Literarum Apostolicarum Scriptoribus, Abbreviatoribus, ceterisque Romanæ Curiae Officialibus concessis, & confirmatis, ceterisque contrariis quibuscumque.

§. 6. Ceterum, ut facilius præsentes Literæ omnibus innotescant, & nemo praetextu illarum ignorantie excusari possit; jubemus, easdem ad valvas Ecclesiae Lateranensis, & Principis Apostolorum, necnon Cancellariae Apostolicae, Curiaque generalis in Monte Citorio, ac in acie Campi Floræ de Urbe, aliquaque locis solitis, & consuetis, ut moris est,

pu-

publicari, eorumque exempla affigi: Volumusque, eas sic publicatas, omnes & singulos perinde afficere, & obligare, ac si illis ipsis fuissent singulariter intimatae. Exemplis quoque prædictis etiam impressis, manuque Notarii publici, & sigillo Prælati Ecclesiastici, vel ejus Curiae obsignatis, eandem prorsus fidem adhiberi, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensaæ.

§. 7. Nulli ergo omnino hominum liceat, hanc paginam nostri decreti, constitutionis, declarationis, annulationis, confirmationis, prohibitionis, interdicti, ac voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præumpserit, indignationem Omnipotens Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo quadragesimo primo, quarto Kal. Septembbris, Pontificatus Nostri anno II D. Card. Passioneus. X. Sub-Datarius. Visa de Curia. N. Antonellus. Loco Plumbi. J. B. Eugenius. Registrata in Secretaria Brevium. Publicat. die 3. Octobris ejusdem anni.

Exstat præcedens Constitutio in Tomo I. ejusd. Bullar. pag 71.

Postquam enim beatæ memorie S. Pius Papa V Prædecessor noster per suam Schedulam Motus proprii, qua incipit: *Cogit Nos: Anno Domini MDLXVII. die XIII. Martii, Pontificatus sui anno II. editam, methodum, & formam designaverat servandam in expeditione Literarum Apostolicarum, super gratiis Resignationum quorumcumque Beneficiorum, sive Officiorum Ecclesiasticorum; certasque opportunas clausulas, expressiones, & limitaciones, in hujusmodi Literis respective apponendas provida ordinatione præscriperat; sequenti anno MDLXVIII. per suam Constitutionem, qua incipit: Quanta Ecclesia Dei: data apud S. Petrum Kalendis Aprilis, definit & declaravit, quænam Beneficiorum, & Officiorum hujusmodi resignationes, seu dimissiones ab Episcopis, & aliis ad id facultatem habentibus, quibusque ex causis recipi, & admitti possent, aliaque in ipsis dimissionibus, seu resignationibus, necnon eorundem Beneficiorum resignatorum collationibus respectivæ cavenda decrevit; censuras in contravenientes pronuntiando, aliasque pœnas respectivæ statuendo, prout in Schedula, & Constitutione prædictis pleniùs continentur. Cum verò adhuc præfati Sancti Pii Prædecessoris Leges, & Ordinationes, ad compescendas fraudes, & simulationes, quæ in hujusmodi Resignationibus hominum malitia committebantur, non satis prodessé, experiendo compertum esset, placuit felicis recordationis Gregorio Papæ XIII. Prædecessori patriter nostro in sua Constitutione, qua incipit: *Humano vix judicio: data apud S. Petrum Nonis Januarii, anno Incarnationis Dominicæ MDLXXXIII. Pontificatus sui XII. deerente, & constituere, ut omnes, & quacumque resignationes, cessiones, sive retrocessiones, quæ deinceps de quibuscumque Ecclesiis, Monasteriis, Prioratibus tam Virorum, quam Mulierum, Dignitatibus, Officiis, & Beneficiis Ecclesiasticis secularibus, & quorumvis Ordinum, etiam Militarium, Regularibus, etiam elefivis, & manualibus, ac etiam de jurepatronatus Laicorum illustrium; & alias quomodocumque existentibus, sive pacificis, sive in petitorio, aut in possessorio litigiosis, etiam de quibus in Consistorio disponi consuevit, seu deber, in manibus Romani Pontificis, plura peculiariter observanda statuerunt in admittendis Beneficiorum sive Officiorum Ecclesiasticorum dimissionibus, ac cessionibus, & eorundem sic per resignationem vacantium provisionibus & concessionibus, quæ omnia non modo nostram approbationem, & confirmationem promerent, sed etiam quod certius propositum re ipsa sortiantur effectum, uberioribus providentiae nostræ consiliis, prout rerum necessitas suavit, stabilenda, & amplianda Nobis esse jucundavimus.**

Vv

OCCURRITUR ABUSIBUS in expeditione Resignationum Beneficiorum inductis, ad eludentiam Constitutionem Gregorii Papæ XIII. incipient. *Humano.*

BENEDICTUS EPISCOPUS SERVUS SERVORUM DEI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Ecclesiastica ministeria & officia nec ab obtainentibus temere deserit, aut minus recta ratione, vel causa dimitti, nec à minùs idoneis assumi, & exerceri, neque demum ullo pacto in cupiditatis, & avaritiae fomentum transferri volentes Prædecessores nostri Romani Pontifices, plura peculiariter observanda statuerunt in admittendis Beneficiorum sive Officiorum Ecclesiasticorum dimissionibus, ac cessionibus, & eorundem sic per resignationem vacantium provisionibus & concessionibus, quæ omnia non modo nostram approbationem, & confirmationem promerent, sed etiam quod certius propositum re ipsa sortiantur effectum, uberioribus providentiae nostræ consiliis, prout rerum necessitas suavit, stabilenda, & amplianda Nobis esse jucundavimus.

tes

tes, intra novem menses, à Data concessionis Gratiae numerandos. Cumque de forma, & loco hujusmodi publicationum explendarum, plura distinctè præscripsisset; illud etiam prvidè constituit, ut ii, in quos de Beneficiis hujusmodi resignatis, seu cessis, sub quacumque forma disponi, vel mandari contigisset, intra dictum respectivè tempus, eorundem Beneficiorum possessionem, vigore Literarum Apostolicarum desuper confessarum, apprehendere deberent, vel, si propter item, aut aliud legitimū impedimentum, hujusmodi possessionem re ipsa apprehendere non potuissent, saltem Literas Apostolicas cum earum publicatione, si tunc facta esset, Judicii, seu Executori illarum, vel aliis, ad quos pertineret, intra illud tempus præsentare, & apud illum, vel illos, pro ipsarum Literarum executione instare, & possessionem hujusmodi instanter petere tenerentur. Quod si quicquam praemissorum omnium omissum fuisset, dictis terminis, ut cuique præscripti sunt, elapsis, voluit, & decrevit, omnes dispositio-nes, & gratias resignatorum, & cessorum Beneficiorum hujusmodi, cum omnibus inde sequutis, irritas, & inanes esse, nullamque aliam gratiam super iisdem, his quibus concessa fuissent, suffragari, sed eos ad hujusmodi Beneficia quandocumque obtinenda inhabiles, & incapaces fore, & esse: ipsaque Beneficia censi-seri statim à prima resignatione, seu cessione, eo ipso vacavisse, & vacare; & tanquam sic à principio vacantia, à Sede Apostolica dumtaxat impetrari, & respectivè concedi posse; & alias, prout in prædicta Constitutione la-tius, & uberiori continetur.

Nos ipsi demum ad Romanæ, & universalis Ecclesiæ gubernacula, licet immerentes, evecti, hanc ipsam Resignationum materiam retractare coacti sumus, propter delatam ad aures nostras nonnullorum malitiam, qui malis artibus, & per illicita pacta, fraudulentio verborum, & formalitatum circuitu testa, hujusmodi Beneficiorum resignationes cum reservatione Pensionum, per anticipatas deinde pecuniarum solutiones extinguendarum, in detestabilem negotiationem convertebant; qua-propter hujusmodi pacta, & conventiones pro abolitione, seu cassatione Pensionum, per anticipatas, vel anticipandas terminorum earundem Pensionum solutiones, contemporaneè ad ipsas Beneficiorum resignationes inita, atque convertita, per aliam Constitutionem nostram, quæ incipit: *In sublimi*: datam IV. Kalendas Septembri anno MDCCXL. Pontificatus nostri anno secundo, damnavimus, improbavimus, & omnino irritavimus; plura que desuper opportunè statuimus atque sanctivimus, per que illicitarum pactionum hujusmodi exterminationi satis consultum esse & fore in Domino confidimus.

Sed neque tot salubres, & providas Ordinationes, & Constitutiones valuisse ad eliminandas omnis generis fraudes, & corruptelas, quas hominum malitia, & radix malorum omnium cupiditas in hac resignationum materia invenit, magno cum animi nostri moero-re accepimus. Siquidem ad eludendam præfati Gregorii Prædecessoris consultissimam Legem, & Constitutionem, plures adinventæ sunt artes, quarum præsidio resignatorum Beneficiorum possessio, eorumque fructuum, & reddituum perceptio, vel nunquam, durante resignantium vita, vel non nisi diurno tempore elapsio, contra Pontificis opinionem, & voluntatem, & contra ipsam admissæ resignationis naturam, in resignatarium cum effectu transiret.

Nonnulli enim negotiorum Datariae nostræ Expeditores, postquam super brevi, & compendiaria supplicatione, in qua resignantis, & resignatarii nomina, cognominaque, ac Titulus, & qualitas Beneficij resignandi adscripta sunt, obtinuerunt *Præsentatam*, quam vocant, à Substituto Subdatarii semel apponi; mox ad libellum supplicem super ipsa resignationis gratia exhibitum emanare curarunt rescriptum Datarii, seu Pro-Datarii, Pontificia voluntatis, & annuentia testem; veletiam supplicationem in forma à Nobis, sive à Romano pro tempore Pontifice signari; nil amplius solicii de expeditione Literarum Apostolicarum (quas intendunt sub Data illius diei, qui in prædicta *Præsentata*, seu deinceps in supplicatione adscriptus fuit, quandocumque sibi libuerit, expedire) compluribus prorogationibus ad publicandum, sive in integrum restitutionibus successivè se muniant; quarum quidem terminos quum ad diem illum initio sibi propositum accommodaverint, minime dubitant de validitate gratiæ resignationis, quantumvis longè post assensum Pontificis, Apostolicas super ea Literas expediri distulerint.

Alii vero, quum supradictam tantummodo *Præsentatam* in officio Subdatarii reportaverint, minimè urgent pro obtinendo rescripto Datarii, aut signature supplicationis; neque pro expeditione Literarum Apostolicarum, aut pro prorogationibus, vel in integrum restitutionibus ullo pacto instant, sed retento apud se mandato Procuræ ad resignandum, novas identidem *Præsentatas*, tanquam ex integro iterum iterumque referre curant, usquedum, resignantis vita ad interitum vergente, vel alias quandocumque ipsi maluerint, resignationis negotium ulterius promovendum sibi esse ducant; tuncque dumtaxat de prompta una ex obtentis *Præsentatis*, quam sibi magis expedire judicaverint, sub illius data, & vigore prioris illius mandati, requisitum consensum præstant, atque Apostolicas Literas expedient.

Alii

Alii demum, præfato rescripto obtento, signataque supplicatione, non desistunt ante, vel post expeditionem Literarum Apostolicarum multiplices prorogationes ad eas publicandas, aut etiam elapsio ipsarum prorogationum termino, restitutions in integrum adversus hujusmodi publicationis omissionem, petere & obtainere, ut interim, publicatione prædictæ minimè sequuta, nec possessione Beneficij per resignatarium adepta, ipsius detentio, fructuumque perceptio penes resignantem, quamvis jam pridem se Beneficio abdicaverit, usque ad ejus obitum remaneat; nec nisi eo defuncto, vel saltem morti proximo, hujusmodi possessio in resignatarium, seu cessionarium (cui, favore obtentarum prorogationum, vel restitutionum in integrum, nihil de suo jure deperit) cum effectu tandem transferatur.

Nos igitur hujusmodi fraudes, & collusiones, in quibus cum animarum pernicie, & re-eti ordinis subversione, jurium quoque Apostolicæ Sedis derrementum conjunctum esse animadvertisimus, & quarum aliquas judicialibus controversiis non ita pridem locum dedisse, eaque ratione detectas fuisse novimus, de medio tollere, atque in futurum præcavere volentes, motu proprio, ac certa scientia, & matûra deliberatione nostris, memoratam Gregorii Prædecessoris Constitutionem de publicandis intra certum tempus prædictarum resignationum gratis, & de capienda resignatorum Beneficiorum possessione, in omnibus, & per omnia approbamus, confirmamus, & innovamus: Utque relatis artibus eadem Constitution in posterum dolose, ut præfertur, eludi, & effectu fraudari amplius non valeat; hac nostra pariter perpetuò valitura Constitutione in primis Datariae nostræ Notario, seu Notariis, quos de excipiendis, sive extendendis consensibus pro quocumque Beneficiorum, sive Officiorum Ecclesiasticorum, cuiuscumque qualitatis, & natura existant, resignationibus, etiam ex causa permutationis, ac cessionibus, & retrocessionibus quibuscumque, tam simplicibus, quam cum pensionis, aut fructuum, vel alia qualibet reservatione, quæ in manibus nostris, aut Successorum nostrorum Romanorum Pontificum pro tempore existentium à quibuscumque, etiam Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, sub quacumque forma, & qualibet ex causa, & favore cuiuscumque personæ, etiam Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium prædictorum, aut etiam Locorum piorum quantumvis privilegiatorum, ad quemcumque effectum fient, pro parte cuiuscumque Personæ etiam specifica mentione dignæ, ut supra in posterum rogari continger, districte vetamus arque interdicimus, ne hujusmodi consensus admittere, recipere, & extendere, ac super ipsis instrumen-

ta conficeret, seque de iis rogare audent seu presumant, quoties mandata Procuræ, quæ ad hujusmodi consensus præstandos exhibebuntur, adscriptam habent Datariam seu diem antefiore octo mensibus, quoad Personas existentes circa Montes, vel duodecim, quoad Personas ultra Montes constitutas, quos quidem menses ab ipso die, quo hujusmodi mandata ad consentiendum eisdem Notariis actu exhiberi continget, numerandos, & computandos esse decernimus; non obstante quacumque anteriori *Præsentata*, seu *Rescripto* obtento, aut etiam supplicatione sub quacumque Data jam pridem manu nostra, aut Successorum nostrorum signata.

Insuper volumus, & mandamus, post *Rescriptum* à nostro, & Romani pro tempore Pontificis Datario factum super admissione cujuscumque resignationis, sive cessionis, aut retrocessionis hujusmodi, à quocumque, & favore cuiuscumque Personæ, vel Loci pii, ut supra, intra duos ad summum menses, à Data *Rescripti* hujusmodi decurrentes, remota omni mōra, & pretextu, signandam esse supplicationem, & successive expediendas esse Literas Apostolicas; ita ut intra sex menses à Data concessionis Gratiae numerandos, quoad Beneficia circa Montes posita, & intra novem, quoad ea, quæ ultra Montes existunt, eorundem resignatorum Beneficiorum possessio capi, ipsæque resignationum Gratiae cum Literis Apostolicis desuper confessis publicari valeant, & cum effectu possesio capiat, & Literæ respectivè publicentur ad normam prædictæ Gregorianæ Constitutionis, & juxta formam ibi prescriptam.

Ubi vero justis, & rationabilibus de causis aliquam prorogationem ad publicandum postulari necesse sit, nolumus hujusmodi prorogationes, ne pro prima quidem vice, amplius concedi, nisi docto prius in Officio Subdatarii, non autem alterius cuiuscumque Datariae prædictæ Officialis, de Apostolicis Literis expeditis. Post primam autem aut secundam ad summum prorogationem hujusmodi, alias ulteriores prorogationes ad publicandum, etiam quoad gratias resignationum ad hunc diem de præterito admissas, seu concessas, & nondum exequutioni demandatas, aut publicatas, nemini amplius in posterum concedi volumus, nisi (præter expeditionem Literarum Apostolicarum, ut supra) coram Datario pro tempore justificatum fuerit legitimū impedimentum, propter quod eadem Apostolicæ Literæ exequutioni mandari, aut publicari non possint. Hoc enim concludenter probato, & non alias, eidem Datario reliqtam volumus facultatem concedendi tot ulteriores prorogationes ad publicandum, quot necessariae erunt usque ad hujusmodi legitimi impedimenti re-motionem.

Vv 2 Quod

Quod si constiterit, vel post elapsum tempus, ut supra, præscriptum, præfatos consensus super Beneficiorum resignationibus præstos, sive admissos, & extensos, vel intra aliud præficium tempus, aut supplications minimè signatas, aut Literas confectas, & expeditas in posterum non fuisse, vel etiam, elapsso tempore in Constitutione Gregoriana præfixo, aut alio ulteriori termino per concessas rite prorogationes obtento, non fuisse captam possessionem, vel factam Literarum publicationem, ut supra; aut demum, ad novas obtinendas prorogationes, falsum, & insubsistens impedimentum dolosè allegatum fuisse; in quolibet ex hisce casibus, volumus, & decernimus, ipsas resignationum gratias, cum omnibus inde sequutis, nullas, irritas, cassas, & inanis esse, & censeri perinde ac si nunquam admissæ, & concessæ fuissent; nec ullam aliam gratiam super hujusmodi Beneficiis, aut etiam restitutionem in integrum his, quibus concessa fuerant, concedi debere, aut concessam ullatenus suffragari; sed eosdem inhabiles, & incapaces esse ad hujusmodi Beneficia sic resignata, & cessa quandocumque obtinenda; ipsaque Beneficia tanquam ab initio vacantia apud Sedem, ab alio quolibet impetrari, & respectivè ad libitum ejusdem Apostolicæ Sedis alteri cuilibet conferri posse.

Præsentes quoque Literas, & in eis contenta quæcumque nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis viatio, seu intentionis nostræ, vel quovis alio defectu notari, impugnari, infringi, invalidari, aut in jus, vel controversiam revocari posse, sed illa semper, & perpetuè valida, & efficacia fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, atque ita per quoscumque Judices Ordinarios, vel Delegatos, etiam Cauriarum Palati Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanae Ecclesie Cardinales, etiam de Latere Legatos, Vice-Legatos, dæque Sedi Nuntios, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, & si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum, & inane decernimus.

Non obstantibus quibusvis resignantium, aut cedentium voluntatibus, conditionibus, protestationibus, & clausulis in ipsismet resignationibus, seu cessionibus, aut Procuratorum Constitutionibus, & mandatis, ac alias etiam ad præservationem suorum iurium, & significationem, quod non aliter, nec alio modo resignant, seu cedunt, appositis, omnibusque, & singulis aliis, quæ idem Gregorius Prædecessor in relata Constitutione voluit non obstar; Dataria quoque usibus, stilos, tolerantiis, permissionibus, & consuetudinibus

etiam diuturnis, & inveteratis, in contrarium præmissorum quoniamdoliber facientibus, vel extantibus; Quibus omnibus, & singulis, illorum omnium, & singulorum qualitates præsentibus pro sufficienter expressis habentes, quatenus eisdem præsentibus adversantur, specialiter, & expressè, motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Cæterum Dilecto Filio Magistro Joanni Jacobo Millo Datario nostro, ejusque in Officio hujusmodi Successoribus in perpetuum, ceterisque ejusdem Dataria nostræ Officialibus, ad quos spectat, & pro tempore spectabit in futurum, ipsarum tenore præsentium injungimus, & mandamus, ut hanc præcepti nostri formam, & methodum à Nobis præscriptam pro oculis habentes, eam pro virili parte singuli adamussim observent, & ab aliis exactissimè observari faciant; pœnales quoque sanctiones nostras adversus temerè contravenientes exequitioni cum effectu demandent.

Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ confirmationis, approbationis, innovationis, inhibitionis, irritationis, annulationis, voluntatis, præcepti, decreti, mandati, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumperit, indignationem Omnipotens Dei, & Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Magorem anno Incarnationis Dominicae millesimo septingentesimo quadragesimo sexto, decimo septimo Kalendas Julii, Pontificatus nostri anno sexto. D. Card. Passioneus. J. Daturius. Visa de Curia. I. C. Boschi. L. Eugenius. Loco plumbi. Registrata in Secretaria Brevium. Publicat. die 25. Junii 1746. Extat præcedens Constitutio in Tomo 2. ejusd. Bullarii edito Romæ 1749. pag. 61.

DE INDULTIS APOSTOLICIS
eligendi Confessarium ab Ordinario approbatum pro absolutione à criminibus aut censuris reservatis &c.

BENEDICTUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI.

Ad perpetuam rei memoriam.

A Postolica Indulta, quamvis prudenti Romanorum Pontificum dispensatione concessa, ad Christiani Populi profectum, & promovendam animarum salutem plurimum

mùm conferre non dubitemus: si tamen eorum interpretatio ingeniorum liberiùs opinantium licentia permittatur; unde in sensu à mente, & voluntate concedentium alienos detorqueantur; eadem in Ecclesiastice Disciplinæ detrimentum, & ipsorum Fidelium periculum atque perniciem, perverso hominum abusu, traduci posse veremur. Quapropter, pro ea, quam Dei nutu suscepimus, sanctissimarum Ecclesie Legum custodia, & flagranti, quo tenemur, studio, de universo Christi grege ad æternae beatitudinis metam securius dirigendo, non solum rectè constitutas à Patribus agendi regulas in dies magis magisque constabilire satagimus; nullam prætermittentes occasionem intemerata disciplinæ observantiam Catholicis omnibus prescribendi, & commendandi; verùm etiam Indultorum ab hac eadem Apostolica Sede benignè concessorum certos indicare limites, & tutam ipsorum formam usumque præfinire, juxta nostram, & Prædecessorum nostrorum, quorum auctoritate prodierunt, mentem, & voluntatem, opportunum in Domino judicamus.

§. 1. Sane hanc providentiam, si quod aliud Indultum, illud in primis postulare videtur, quo Sedes Apostolica, vel cunctis Christifidelibus, per universalis Jubilæi Literas, vel nonnullarum Regionum Incolis, per Bullam, ut appellant Cruciatæ, vel certis Universitatibus, aut Sodalium, seu Confratrum ceteris, per specialia privilegia, elargiri quandoque facultatem eligendi sibi unum quempiam Confessarium ex approbatis ab Ordinario ad Confessiones audiendas, qui eos à culpis, criminibus, & censuris, alioquin reservatis, absolvere valeat: Etenim eo periculosius in usu Indultorum hujus generis erratur, quo gravius in iisdem agitur negotium, Sacramenti nimurum Pœnitentiae, lapsis post Baptismum ad salutem prorsus necessarii, valida, ac legitima administratio, ejusdemque respectivè susceptio.

§. 2. Et quidem fel. record. Prædecessor noster Innocentius Papa XII. ex delatis ad se nonnullorum Episcoporum Regni Portugalliae tunc temporis existentium, & aliorum timoratæ conscientie Virorum, querelis, intelligens opinionem quandam revixisse, ceteròquin per Apostolicas Pauli V. Urbani VIII. & Clementis X. Romanorum Pontificum Prædecessorum suorum Constitutiones, necnon per plura Congregationum S. R. E. Cardinalium, tam Concilii Tridentini Interpretum, quam negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum, Decreta, dudum damnatam, ac reprobata; qua opinione fredi plerique illarum partium Fideles, Privilegia, & Indulta circa prædictam Confessarii electionem à Sancta Sede

concessa, & elargita in Literis Apostolicis pro Crucia Santa emanatis, quas Bullam Cruciatæ vocant, ita intelligenda esse existimabant, ut facultas in Bulla hujusmodi Christifidelibus attributa, confitendi peccata sua cuilibet Confessario per quemcumque Ordinarium ad Confessiones audiendas approbato, & recipiendi ab eo absolutionem, ut præfertur, à quibusvis peccatis atque censuris in prædicta Bulla non exceptis, locum haberet, & habere censeretur, etiamsi Ordinarius prefatus non esset Ordinarius illius loci, in quo Confessiones prædictas excipi contigeret; Hujusmodi opinionem, in Congregationibus S. R. E. Cardinalium, tam eorum, qui tunc temporis Episcoporum, & Regularium consultationibus præpositi erant, quam aliorum adversus haereticam pravitatem Generalium Inquisitorum à Sede Apostolica specialiter deputatorum, de ipsius mandato ex integro examinata, iterum censuit proscribendam atque damnandam; sicuti reipsa proscriptis, & damnavit, per Apostolicas in forma Brevis Literas incipien. Cum sic, die decimânona Aprilis anni millesimi septingentesimi, Pontificatus sui anno nono editas; decernens, & declarans, prædictam Bullam Cruciatæ, quod approbationem Confessariorum, nihil novi juris induxisse, nullumque privilegium continero contra formam Concilii Tridentini, & prædictarum Constitutionum Apostolicarum; adeo ut Confessarii tam Sæculares, quam Regulares, quicumque illi sint, in vim dictæ Bullæ Cruciatæ à Pœnitentibus ad audiendas Sacramentales eorum Confessiones electi, nullatenus Confessiones hujusmodi audire valent sine approbatione Ordinarii, & Episcopi Diæcesani loci, in quo ipsi Pœnitentes degunt, & Confessarios eligunt, vel ad excipiendas Confessiones requirunt; nec ad hoc suffragari approbationem semel, vel pluries ab Ordinariis aliorum Locorum, & Diæcesum obtentam, etiamsi Pœnitentes illorum Ordinariorum, qui Confessarios electos approbassent, subdi subdit fore: Subindeque statuit Confessiones aliter in posterum factas, & respectivè auditas, nullas, irritas, & invalidas fore; & Sacerdotibus, qui illas audire præsumperint, suspensionis pœnam ipso facto incurriendam indixit: Opinionem autem quamcumque contrariam, tanquam falsam, temerariam, scandalosam, & in praxi perniciosa, damnavit, & reprobavit; eamque potissimum, de qua supra diximus, ullo modo doceri, sustineri, aut ad praxim deduci, prohibuit, sub pœna excommunicationis per contrafacentes ipso facto incurriendæ; prout latius in supradictis Literis continetur.

§. 3. Has Literas Innocentii Prædecessoris prædicti post aliquot annos sua quoque auctoritate approbavit, confirmavit, & inno-